ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΑΟΝ—
ΜΕ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΚΑΙ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Η ΗΜΕΡΑ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ — ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ — ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
24
ΜΑΪΟΥ 1964

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΒΛΕΠΕΙ ΜΕ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΣΤΟΡΓΗΝ ΤΟΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΝ ΤΥΠΟΝ

Χωρίς κομματικὰς διακρίσεις ἡ συμπαράστασίς της

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ κ. ΜΥΛΩΝΑ

Ὁ Ὑφυπουργὸς Προεδρίας Κυβερνήσεως κ.Γ.Μυλωνᾶς προσφωνῶν τὴν συνελθοῦσαν τὴν 17ην Μαΐου Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τῆς Ἑνώσεως Ἰδιοκτητῶν Ἡμερησίων Ἐπαρχιακῶν Ἐφημερίδων εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Εὐχαριστῶ θερμότατα τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Συνελεύσεώς σας γιὰ τὰ τόσο θερμὰ λόγια μὲ τὰ ὁποῖα ὑπεδέχθη τὸν ἐκπρόσωπον τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν σημερινήν σας Συνέλευσιν.

»Θὰ ἤθελα νὰ ξέρετε,ὅτι ὅταν ὁμιλῶ πρὸς δημοσιογράφους, αἰσθάνομαι πάντοτε μίαν συστολήν, αἰσθάνομαι ὅτι τὰ πράγματα ποὺ θὰ πῶ ἔχουν ἴσως εἰπωθῆ χιλιάδες φορὲς πρὶν ἀπὸ μένα. Ἐπίσης δὲν μοῦ ἀρέσει ὁ τίτλος, ὁ ὁποῖος — εὐτυχῶς — δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν πραγματικότητα — τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Τύπου, διότι εἰς τὰ Δημοκρατικὰ πολιτεύματα ὁ Τύπος δὲν ἔχει Ὑπουργόν, εἶναι ἐλεύθερος, εἶναι ἁπλῶς μία ἁρμοδιότης τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως γιὰ νὰ βοηθήση τὸν Τύπον νὰ ἐκπληρώση τὰ καθήκοντά του, ἀλλὰ πάντοτε ἐλεύθερος καὶ ἀνεξάρτητος.

»Θὰ ἤθελα νὰ σᾶς πῶ πρῶτον μερικὲς σκέψεις γιὰ τὴν γενικὴν ἀποστολὴν τοῦ Τύπου καὶ ἐν συνεχείᾳ γιὰ τὰ ἐπαγγελματικά σας ζητήματα. Σκοπός μας εἶναι νὰ διευκολύνωμεν ὅσο μποροῦμε περισσότερον, τὴν ἔκδοσιν, τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ποιότητος καὶ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Τύπου. Ξέρουμε, πρὸ παντός, ὅσοι εἴμεθα Βουλευταὶ ἀπὸ τὶς ἐπαρχίες πόσην ἀξίαν ἔχει καὶ θὰ ἤθελα διαβιβάζοντας τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, κατ' ἐντολὴν τοῦ ὁποίου ἦλθα σήμερα, νὰ σᾶς πῶ τὴν φράσιν ποὺ μοῦ εἶπε: «Μπορεῖ ἐμεῖς νὰ λέμε καὶ νὰ κάνωμε, ἐὰν δὲν ὑπάρχη ὁ Τύπος νὰ τὰ ἐξηγήση, νὰ τὰ διαλαλήση, ἀλλὰ καὶ νὰ τὰ κατακρίνη, πέφτομε εἰς τὸ κενόν, δὲν ὑπάρχομεν».

»Καὶ νομίζω, ὅτι τοῦτο εἶναι πάρα πολὺ σωστό. Εἰδικῶς εἰς τὴν ἐπαρχίαν ὁ Τύπος διαβάζεται ἴσως καὶ περισσότερον καὶ μὲ μεγαλύτερη προσοχή. Οἱ ἐφημερίδες τῆς ἐπαρχίας ἔχουν ἕνα πολὺ δύσκολον ρόλον. Μὲ μέσα ἀσφαλῶς πενιχρότατα μπροστὰ στὶς ἐφημερίδες τῆς Πρωτευούσης καὶ μὲ κίνδυνον συνεχῶς αὐξανόμενον τὸν πολιτισμόν, δηλαδὴ τὴν συνεχῆ σμίκρυνσιν τῶν ἀποστάσεων, ἀγωνίζονται νὰ ἀνταπεξέλθουν εἰς τὸν σύναγωνισμὸν αὐτὸν καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ ἔργον τους, ὅσο πυκνότερες γίνονται οἱ συγκοινωνίες, ὅσο καλλίτεροι γίνονται οἱ δρόμοι, ὅσο ταχύτερα τὰ ἀεροπλάνα, τόσο δυσκολώτερο γίνεται.

»Γι' αὐτό, καὶ εἶσθε σὲ μιὰ κρίσιμη καμπὴ καὶ θὰ προσπαθήσωμε νὰ βοηθήσωμε. Γραμμή μας εἶναι ἡ ἰσότης, τὸ διακηρύσσομεν καὶ τὸ δείξαμεν ἤδη μέχρι τούδε, νομίζω. Ἐνίσχυσις τοῦ Τύπου πρέπει νὰ ὑπάρξη ἀλλὰ ὄχι ἐνίσχυσις τέτοια ὥστε νὰ ἐνισχύωνται, ἂν ὄχι μονομερῶς, κατὰ πλειοψηφίαν σημαντικὴν πολλάκις, τὰ Κυβερνητικὰ ὄργανα. Νομίζω, ὅτι ὅλοι καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἡ ἑκάστοτε Κυβέρνησις ἢ ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ ὁ Τύπος θὰ εἶναι πάρα πολὺ εὐτυχέστερος, ὅταν ξέρει, ὅτι ἀγωνίζεται μὲ ἴσους ὅρους. Καὶ ὅταν λέγω ἴσους ὅρους, δὲν ἐννοῶ βεβαίως ἁπλῶς τὴν ἐλευθεροτυπίαν. Αὐτὴ εἶναι δεδομένη, ἐννοῶ καὶ ἴσους ὅρους κυκλοφορίας. Νομίζω, ὅτι εἶναι ἐπίσης

Ο κ. Γ. ΜΥΛΩΝΑΣ

ξεπερασμένο τὸ θέμα τοῦ ἐὰν εἶναι ἐπικίνδυνο νὰ διαβάζης τὴν μία ἐφημερίδα ἢ τὴν ἄλλη. Βεβαίως καὶ αὐτὸ ἐπέρασε ἀλλὰ μένουν καὶ ἄλλα στοιχεῖα τῆς ἰσότητος τῆς κυκλοφορίας, μένει π. χ. ἡ περίπου ὑποχρεωτικὴ συνδρομὴ τῶν Κοινοτήτων, σὲ ὡρισμένες ἐφημερίδες καί — τὸ κυριώτερον — ἡ οἰκονομικὴ ἰσότης.

»Γι' αὐτὴν εἴμαστε ἀποφασισμένοι νὰ πολεμήσωμεν. Δὲν σᾶς ἀποκρύπτω, ὅτι δημοσιογράφοι προσκείμενοι εἰς τὴν ἰδικήν μας παράταξιν, ἡ ὁποία σήμερον εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ αὔριον βέβαια δὲν θὰ εἶναι πάλιν αὐτὸς εἶναι ὁ νόμος τῆς Δημοκρατίας, μᾶς λένε ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα μας. Μετὰ λύπης μου τοὺς λέγω, ὅτι δὲν ἦλθεν ἡ ὥρα μας, ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς ἰσότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου καὶ ὄχι πρῶτα οἱ μὲν καὶ ὕστερα οἱ δέ, διότι δὲν κάνομε τίποτε.

»Τὸ πῶς θὰ ἐπέλθη αὐτὴ ἡ ἰσότης. Πρῶτον: Θὰ ὑπάρξη — ὅλα αὐτὰ εἶναι ἐν τῷ γίγνεσθαι — ἐντολὴ πρὸς ὅλους τοὺς ὀργανισμούς, παράκλησις διότι εἶναι αὐτοτελεῖς οἱ ὀργανισμοί —ἀλλὰ καὶ δι' ἁπλῆς παρακλήσεως ἐγίνοντο καὶ τὰ ἄλλα εἰς τὸ παρελθόν — παράκλησις ἰσότητος στὶς δημοσιεύσεις τῶν Ἰσολογισμῶν, τῶν Τραπεζῶν κ.λ.π.

»Ἐπίσης οἱ Νομαρχίες, οἱ Δῆμοι, αἱ κοινότητες, οἱ συνεταιρισμοί, θὰ λάβουν τὴν αὐτὴν ἐντολήν. Ἐγένετο, ὅπως ξέρετε, ἤδη μία αὔξησις ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τῶν ποσῶν ποὺ δίδονται γιὰ δημοσίευσιν τῶν Νομαρχιῶν. Ὑπάρχει τὸ μέγα θέμα τῶν Κυβερνητικῶν καὶ Τραπεζιτικῶν ἐκείνων ὀγκωδεστάτων ἀνακοινώσεων, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν, νὰ τὸ ποῦμε καθαρά, μίαν εὐκαιρίαν ἐνισχύσεως τοῦ Τύπου. Εἰς αὐτὸ τὸ θέμα πρόκειται ἐπίσης νὰ ὑπάρξη πλήρης ἰσότης.

»Ἤδη, τὸ ἐφαρμόζομεν αὐτὸ μὲ τὴν ὁσονοῦπω δημοσίευσιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ. Καὶ ἐπαναλαμβάνω νομίζω, ὅτι τότε ὅλοι θὰ εἶναι πιὸ εὐχαριστημένοι. Καὶ τότε θὰ αἰσθανθοῦν πράγματι πιὸ ἀνεξάρτητοι.

»Ὑπάρχουν, ἔχω ἀκούσει πολλά, ξέρω πὼς ὑπάρχουν, καὶ πολλὰ ἐπαγγελματικὰ ζητήματα. Περὶ αὐτῶν τὸ πρῶτον ποὺ θέλω νὰ σᾶς πῶ καὶ ὁ,τιδήποτε ὑπάρξει συγκεκριμένον, ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ διατυπωθῆ εἰς ἕνα Ὑπόμνημα τὸ ὁποῖον νὰ μοῦ δώσετε μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεώς σας. Σᾶς θεωροῦμεν, ἄς τὸ ποῦμε, ἕνα συμβουλευτικὸν Σῶμα γιὰ τὴν πολιτικήν μας ἐπὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ Τύπου. Τὰ πορίσματα αὐτὰ θὰ μελετήσωμεν καὶ θὰ δώσωμεν ὅσες λύσεις ὑπάρχει δυνατότης νὰ δώσωμεν ἐντὸς δεδομένου χρόνου.

»Ἕνα θέμα, τὸ ὁποῖον μᾶς ἀπασχολεῖ δὲν εἶναι θέμα μόνον τοῦ ἐπαρχιακοῦ Τύπου, εἶναι ὅλου τοῦ Τύπου τῆς Ἑλλάδος, εἶναι τὸ ποῖος εἶναι δημοσιογράφος, ὁ ὁρισμὸς τοῦ Δημοσιογράφου. Θὰ ἤθελα καὶ εἰς αὐτὸ νὰ μᾶς βοηθήσητε, νὰ μᾶς πῆτε πῶς τὸ καταλαβαίνετε. Εἶναι ἕνα ἀκανθῶδες θέμα, ξέρετε, διότι θὰ μποροῦσε π.χ. νὰ ὑπάρχη προϋπόθεσις τῆς ἀποκτήσεως τῆς ἰδιότητος τοῦ Δημοσιογράφου, ὄχι βασιζομένη εἰς ὡρισμένα τυπικὰ προσόντα, ἀλλὰ σὲ μιὰ Ἐπιτροπὴ π.χ. ποὺ θὰ ἔκρινε ὅτι ὁ α' συγκεντρώνει τὶς ἰδιότητες ἢ ἐπίσης ποιὸς δύναται νὰ εἶναι ἐκδότης ἐφημερίδος. Αὐτὸ σπεύδω νὰ σᾶς πῶ, ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ τὸ κάνωμε, διότι ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ θὰ ἀνοίξη αὐτὸς ὁ δρόμος ὑπάρχει πάντοτε ὁ κίνδυνος τῶν διακρίσεων καὶ αὐτὸ δὲν θὰ τὸ δεχθοῦμε. Τὰ κριτήρια θὰ εἶναι πάντοτε ἀντικειμενικά, οὐδέποτε ὑποκειμενικὰ καὶ μιᾶς ἐπιτροπῆς ἡ κρίσις ἀκόμα ἔχει τὸ ὑποκειμενικὸν στοιχεῖον, δηλαδὴ ἐκ τοῦ Νόμου θὰ λυθοῦν ὅλα αὐτά.

»Δὲν θὰ ἤθελα προλαμβάνων πολὺ σοφώτερα πράγματα τὰ ὁποῖα θὰ λεχθοῦν ἐδῶ, ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν πονέσει καὶ ζήσει τὸ ἐπάγγελμα, νὰ πῶ περισσότερα. Θὰ ἤθελα νὰ σᾶς παρακαλέσω, ἴσως εἶναι περιττὴ ἡ παράκλησις διότι ἀπευθύνομαι εἰς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι εἶναι συνάδελφοί μου μέσα εἰς τὴν πολιτικήν: Προσπαθεῖστε εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν αἰτημάτων σας νὰ ἀρθῆτε καὶ εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀνθρώπων ποὺ θὰ προσπαθήσουν νὰ δώσουν τὴν λύσιν. Αὐτὸ αὐτομάτως θὰ τὰ φέ-

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΚΑΤΕΣΤΗ ΤΡΑΓΙΚΗ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ τῶν ὁμογενῶν εἰς τὴν Κων)πολιν

ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΝΑ ΠΑΝΕ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ!

ΠΟΛΛΟΙ ΥΠΟ ΑΠΕΛΑΣΙΝ ΕΧΟΥΝ ΕΤΟΙΜΕΣ ΤΙΣ ΑΠΟΣΚΕΥΕΣ ΤΩΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ ('Ἰδ. Ὑπ.). — Τετέλεσται!...Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁμογένεια γοργότατα προχωρεῖ πρὸς τὴν διάλυσιν. Ὅλαι αἱ ἐνέργειαι τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν εἰς τοῦτο κατατείνουν. Ὁ σημερινὸς πρωθυπουργὸς τῆς...συμμάχου Τουρκίας, Κοῦρδος τὴν καταγωγήν, ἐν Μαλατείᾳ ἰδὼν τὸ φῶς, ὡρκίσθη νὰ ἐξαφανίση τὰ ὑπολείμματα τῶν ξένων καὶ ἐπωφελεῖται τῶν ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν ποὺ τοῦ μένουν νὰ ζήση. Γνωρίζει ὅτι, ὅταν φύγουν οἱ ξένοι ἡ «βασιλεύουσα» θὰ γίνη χωρίον.

— Προτιμῶ τὴν πόλιν χωρίον ἀλλὰ τουρκοχώρι! εἶπε κάποτε.

Δὲν ὑπάρχει πλέον ζωὴ διὰ τὸν ξένον καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὸν Ρωμηόν, εἰς τὴν Πόλιν... Οὔτε σχολεῖα, οὔτε ἐκκλησίαι, οὔτε καταστήματα θὰ ὑπάρχουν, ἐντὸς ὀλίγου διὰ τὴν μειονότητα.

ΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΙΕΡΕΙΣ

Ἂς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τοὺς ναούς: Πῶς νὰ εἰσέλθη ὁ χριστιανὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅταν τὴν εἴσοδον φρουροῦν βλοσυροὶ ἀστυνομικοὶ καὶ φοιτηταί, ὁ δὲ αὐλόγηρός της κατέχεται ἀπὸ κακοποιούς;

Ὁ ἀστυνόμος τοῦ τμήματος ἰσχυρίζεται, ὅτι ὁ ἐσμὸς αὐτὸς τῶν κακοποιῶν φρουρεῖ τὸν ναὸν διὰ λόγους... ἀσφαλείας τῶν χριστιανῶν. Ἀλλ' ἂν τολμᾶ ἄς εἰσέλθη κανεὶς εἰς τὴν αὐλήν! Θὰ τὸν ἐξευτελίσουν, θὰ τὸν ταπεινώσουν, θὰ τὸν πτύσουν, θὰ τοῦ τρίξουν τὰ δόντια.

Ἀποτέλεσμα: κενοὶ οἱ ναοί. Ἐντὸς ὀλίγου οὔτε ὁ παπᾶς θὰ τολμᾶ νὰ εἰσέλθη διὰ νὰ λειτουργήση...

Τὸ δράμα τῶν ἱερέων μας, εἶναι δυσπερίγραπτον. Οἱ γεροντότεροι, ἐξ αὐτῶν, τρέφουν τὴν γενειάδα καὶ διατηροῦν τὴν κόμην. Ἀλλοίμονον, ὅμως, εἰς αὐτοὺς ἐὰν κάμουν τὴν ἐμφάνισίν των εἰς πολυσύχναστον μέρος ἢ καὶ εἰς ἐρημικόν: πετροβολῶνται ἀπὸ τὰ τουρκάκια τῆς γειτονιᾶς, πτύονται ἀπὸ τοὺς μεγάλους καὶ σύρονται τελικῶς, εἰς τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα, διὰ νὰ ὑποστοῦν τὰ πάνδεινα ἐπὶ ἐξυβρίσει τοῦ τουρκισμοῦ καὶ προκλητικαῖς ἐνεργείαις.

Οἱ ἱερεῖς τῶν μικρῶν κοινοτήτων, αἱ ὁποῖαι ἔγιναν μικρότεραι μετὰ τὰ τραγικὰ γεγονότα τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1955, τῆς Χαλκηδόνος, τῶν νήσων, τῶν κοινοτήτων τοῦ Βοσπόρου, ὑποχρεωμένοι νὰ ταξιδεύουν πρὸς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, εἰς τὰ πλοῖα καὶ εἰς τὰς γεφύρας, εἰς τὰς ἀποβάθρας καὶ εἰς τοὺς δρόμους, καθίστανται ἀντικείμενα χλευασμοῦ καὶ διασυρμοῦ.

— Γιοῦχα, Μακάριος! κραυγάζουν μικροὶ καὶ μεγάλοι Τοῦρκοι εἰς τὸ ἀντίκρυσμά των.

Καὶ ὅσοι μὲν δὲν ἔχουν ἐπείγουσαν ἐργασίαν εἰς τὰ πατριαρχεῖα κλειδονομανταλώνονται εἰς τὰ σπίτια των, ἀλλ' ὅσοι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ εὑρεθοῦν εἰς τὸ κέντρον;

ΕΡΗΜΩΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Μετὰ τοὺς ναοὺς ποὺ ἐρημώνονται, ἔρχεται τὸ δράμα τῶν σχολείων μας, ποὺ θὰ κλείσουν ἀναγκαστικῶς μόνα των. Εἶναι καταθλιπτικὴ ἡ ἐπέμβασις τῶν Τουρκοδιδασκάλων, τῶν ἐπιθεωρητῶν, μὲ τὰς ἀνακρίσεις,κατὰ μόνας, τῶν μικρῶν μαθητῶν, ἐν τῇ προσπαθείᾳ ἀποσπάσεως οἰκογενειακῶν μυστικῶν.

Ἰδού, ἕνα ἀπόσπασμα... μαρτυρικῆς καταθέσεως μικροῦ μαθητοῦ, ἐνώπιον ἐπιθεωρητοῦ, εἰς τὸ ὑπόγειον τοῦ σχολείου:

— Γνωρίζεις Τουρκικά;

— Ἔβετ, ἐφέντημ...

— Ὁμιλεῖτε εἰς τὸ σπίτι Τουρκικά;

— Ναί... Ἀλλὰ ἡ μητέρα μου εἶναι Ἀθηναία, καὶ τώρα τὴν μαθαίνομε τὰ Τούρκικα...

— Ἀγαπᾶ ἡ μητέρα σου τὴν Τουρκικὴν γλῶσσαν,

— Βεβαίως...

Ἐκτὸς τῶν ἀνακρίσεων αὐτῶν, ὑπάρχει καὶ ἡ δυσχέρεια μεταβάσεως εἰς τὸ σχολεῖον.Τὰ Τουρκάκια τῆς γειτονιᾶς, ἐλλοχεύουν καὶ πετροβολοῦν τοὺς μαθητὰς τῶν ρωμαίικων σχολείων. Οἱ ἀστυνομικοι, ἀπὸ τὸ πλησίον τμῆμα, παρακολουθοῦν μὲ ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν τὰς ἡρωϊκὰς ἐξορμήσεις τῶν μεχμετζίκ, μὲ ἐνθαρρυντικὰς ἐστιν ὅτε παροτρύνσεις.

Πῶς θὰ πηγαίνη τὸ ρωμηόπουλον εἰς τὸ σχολεῖον, ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἑξῆς:

Ὡς γνωστόν, δέκα ὀκτὼ σχολεῖα τῆς ὁμογενείας, λόγῳ τοῦ ὀλιγαρίθμου τῶν μαθητῶν, δὲν θὰ ἀναγνωρίζωνται ἐφεξῆς ὡς ἰσότιμα πρὸς τὰ Τουρκικά, τὸ δὲ ἐνδεικτικόν των δὲν θὰ ἔχη καμμίαν ἀξίαν, πρὸς συνέχισιν τῶν σπουδῶν.

Τὰ σχολεῖα, λοιπόν, αὐτά, θὰ κλείσουν, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ στέλλεται πλέον διδάσκαλος πρὸς διδασκαλίαν τῆς τουρκικῆς γλώσσης, τὰ δὲ κτίριά των— ἀπομεινάρια παλαιᾶς δόξης καλυτέρων ἡμερῶν—θὰ ἀπαλλοτριωθοῦν διὰ νὰ μετατραποῦν εἰς τουρκικὰ σχολεῖα.

Παραλλήλως, πληροφορούμεθα ὅτι εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν ἐκπαιδεύσεως, ἐλέγχονται 400 σχολεῖα, ἀναζητεῖται δικαιολογία κλεισίματος τῶν μειονοτικῶν σχολῶν μέσης ἐκπαιδεύσεως. Ἀπεκαλύφθη, μάλιστα, ὅτι ἓν ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων μέσης ἐκπαιδεύσεως, λειτουργοῦν ὡς πλῆρες γυμνάσιον ἐπὶ δεκαπενταετίαν παρανόμως λειτουργεῖ ὡς τοιοῦτον, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡμιγυμνάσιον. Ἀναμένεται, λοιπόν, ἡ κατάργησις τῶν τριῶν τελευταίων τάξεων...

Βαίνομεν, ἄρα, ὁλοταχῶς πρὸς κατάργησιν τῶν πέντε γυμνασίων μας,—τώρα, μάλιστα, ὅτε θὰ ἀπαγορευθῆ ἡ διδασκαλία τῆς μητρικῆς γλώσσης, ἐπεκτεινομένου τοῦ προκριθέντος ἐκπαιδευτικοῦ καθεστῶτος τῆς Ἴμβρου καὶ τῆς Τενέδου.

Κατὰ τὸ καθεστὼς τοῦτο, ὅλα τὰ ἐγκύκλια μαθήματα θὰ διδάσκωνται Τουρκιστί, ἡ δὲ μητρικὴ γλῶσσα καὶ τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν θὰ διδάσκωνται ἰδιαιτέρως, μετὰ τὸ κανονικὸν πρόγραμμα, ὑπὸ ἔλεγχον αὐστηρόν, ὥστε νὰ μὴ διεξάγεται προπαγάνδα !

ΟΙ ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΤΟΥΣ

Θὰ μᾶς ἐρωτήσετε τώρα. Τί γίνονται οἱ ἀθλητικοὶ σύλλογοι τῆς ὁμογενείας;

Οἱ ποδοσφαιρισταί μας ποὺ ἐστεγάζοντο εἰς τὸ μέγαρον τῆς «Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος Σταυροδρομίου» καὶ διεξεδίκησαν πλειστάκις τὴν νίκην ἀπὸ τὴν «Γαλατᾶ σαράϊ» καὶ τὴν «Φενὲρ Μπαχτσέ», ἔχουν συμπτυχθῆ! Δὲν τολμοῦν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὰ γραφεῖα καὶ εἰς τὰ γυμναστήριά των, πολὺ δὲ μᾶλλον νὰ πλησιάσουν πρὸς προπόνησιν εἰς τὸ γήπεδον «Μιντὰτ Πασᾶ».

Ἐν τῷ μεταξύ, ἐξηφανίσθη καὶ ὁ περίφημος Λευτέρης Ἀντωνιάδης, ἠρημώθησαν οἱ μορφωτικοὶ σύνδεσμοι ποὺ ἵδρυσεν ὁ πατριάρχης καὶ διελύθησαν αἱ ὀργανώσεις ποὺ ἠσχολοῦντο μὲ τὴν περίθαλψιν τῶν ἐνδεῶν καὶ μὲ ἄλλα ἔργα φιλανθρωπίας.

ΟΛΑ ΠΕΝΘΙΜΑ ΚΑΙ ΘΛΙΒΕΡΑ

Ὅλοι εἶναι ἕτοιμοι νὰ ἀναχωρήσουν, ἐξέλιπε πλέον κάθε ὄρεξις πρὸς ἐργασίαν καὶ πρόοδον. Ὅλοι λογαριάζουν τί θὰ πάρουν μαζί των ἐκδιωκόμενοι καὶ τί θὰ ἀφήσουν. Οἱ Τοῦρκοι διέδοσαν, ὅτι, ὅταν ἐκδιωχθοῦν αἱ 12.000 τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, θὰ ἔλθη ἡ σειρὰ τῶν ὁμογενῶν Τούρκων ὑπηκόων, μὲ τὸ μέσον τῆς ἀνταλλαγῆς.

Ἤδη πολλοὶ Ἕλληνες ὑπήκοοι — χίλιοι περίπου — ἤρχισαν νὰ πένωνται κυριολεκτικῶς. Εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τοῦ μαρτυρολογίου ἔρχονται οἱ σερβιτόροι, ποὺ ἐπροτιμῶντο εἰς τὸ «Ἀβδουλλὰχ» τοῦ Σταυροδρομίου, εἰς τὸ δημαρχιακὸν καζίνο τοῦ Ταξιμίου, εἰς τὸ ἀριστοκρατικὸν «Ντιβάν», εἰς τὸ «Χίλτον» κ.ἄ. Ἀκολουθοῦν οἱ πωληταὶ εἰς τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα.Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς πληττομένους εἶναι Ἠπειρῶται (μὲ πλεονάζοντας τοὺς Καρπενησιώτας) ποὺ ἐγεννήθησαν καὶ ἐμεγάλωσαν εἰς τὴν Πόλιν.

ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΟΜΟΓΕΝΩΝ

Μιὰ ματιά, τώρα, εἰς τὰ καταστήματα. Πένθος καὶ κατήφεια. Κλειστὰ τὰ συνοικιακὰ μικροκαταστήματα τῶν Ρωμηῶν. Οἱ Τοῦρκοι εἰσέρχονται, ψωνίζουν καὶ φεύγουν χωρὶς νὰ πληρώσουν ἢ πληρώνουν μὲ χαστούκια.

Οἱ Τοῦρκοι γείτονες τοῦ Ρωμηοῦ μικρομπακάλη, θέλουν ἀπὸ τώρα νὰ γίνουν κάτοχοι τοῦ καταστήματος.

— Τζάνεμ! Θὰ τὸ χάσης ποὺ θὰ τὸ χάσης! Δὲν μοῦ τὸ πωλεῖς ἀπὸ τώρα; Θὰ γίνη ἀνταλλαγὴ καὶ ποιὸς ξέρει πόσα θὰ πάρης καὶ πότε...

Ἡ ζωὴ τῶν ἐπαγγελματιῶν ὁμογενῶν κατέστη πιὰ μαρτυρική. Ποῦ νὰ διαβάσουν ἑλληνικὴν ἐφημερίδα! Ποῦ νὰ ἀγοράσουν! Ποῦ νὰ ὁμιλήσουν Ἑλληνικά! Καὶ ποῦ νὰ εὕρουν πελάτας, ἀφοῦ τὸ μποϋκοτὰζ συνεχίζεται, παρ' ὅλα ὅσα γράφονται καὶ διαβάζετε ἐσεῖς...

Καὶ ἐπειδὴ ἔγινε λόγος περὶ ἐφημερίδων, ἄς σημειώσωμεν ἐδῶ ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ κυκλοφορία τῶν Γαλλικῶν ἐφημερίδων, καί, ἰδίως, τῆς «Μὸντ» καὶ τοῦ «Φιγκαρό», διότι γράφουν τὴν ἀλήθειαν.

ΤΑ ΕΠΙΠΛΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Αἱ περιουσίαι τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, ἐκείνων ποὺ ἐξεδιώχθησαν ἤδη, ἐξανεμίζονται. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἔπιπλά των, τὰ ὁποῖα ἐφορτώθησαν, ἀδείᾳ τῶν ἀρχῶν, εἰς βαγόνια, ἐδεσμεύθησαν: δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγή των ἐκ Τουρκίας.

Πολλὰ βαγόνια ἔχουν ἀκινητοποιηθῆ εἰς τοὺς σταθμούς, οἱ δὲ «φορτωταὶ» ἐπιβαρύνονται μὲ ὅλας τὰς συνεπείας.

Ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς μόνον μικραὶ βαλίτσαι ἐπιτρέπονται εἰς τοὺς ἀπελαυνομένους Ἕλληνας ὑπηκόους.

ΟΙ ΜΙΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη πτυχὴ τοῦ δράματός μας: οἱ μικτοὶ γάμοι, δηλαδὴ Ἑλληνίδος μὲ Τοῦρκον. Τέτοιοι γάμοι ὑπολογίζονται εἰς 3.000 περίπου, ἐνῶ οἱ γάμοι Ἕλληνος μὲ Τούρκισσαν εἶναι ἐλάχιστοι. Ἕως τώρα, αἱ Ἑλληνίδες σύζυγοι Τούρκων εἶχον τὴν ἐλευθερίαν τῆς θρησκείας. Ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς αἱ ἀρχαὶ διατάσσουν τοὺς Τούρκους νὰ ἀναγκάσουν τὰς χριστιανὰς συζύγους των νὰ ἀσπασθοῦν τὸν μουσουλμανισμὸν διὰ νὰ γίνη πλήρης ἀφομοίωσις...

Σκοτεινὸν τὸ μέλλον τῆς ὁμογενείας.

ΜΑΤΙΕΣ ΠΙΣΩ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ "ΒΙΤΡΙΝΑ,,

ΑΙ ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΚΑΚΩΣ ΘΕΩΡΟΥΝΤΑΙ ΩΣ Η ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

Ὑψηλαὶ ἀμοιβαὶ παρέχουν μικρὰν ἀγοραστικὴν δύναμιν

Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΥ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. ('Ἰδ. Ὑπ.). Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας δὲν χρειάζεται νὰ διαθέτη κανεὶς χρήματα, πρέπει ὅμως νὰ ἔχη πίστιν. Εἶναι καὶ αὐτὸ ἕνα ἀπὸ τὰ ἀμερικανικὰ παράδοξα. Οὐδέποτε κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου ὤφειλαν πολλοὶ ἄνθρωποι, εἰς τόσους πολλούς, τόσα πολλά, ὅσον σήμερον εἰς τὰς Η.Π.Α. Κατὰ τὸ 1963 τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν ἰδιωτικῶν χρεῶν ἀνῆλθεν εἰς τριακόσια δισεκατομμύρια δολλάρια.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος οἱ Ἀμερικανοὶ εἶχον χρεωμένας τὰς οἰκίας των μὲ τὸ ποσὸν τῶν 180 δισεκατομμυρίων δολλαρίων καὶ εἶχον χρεωθεῖ ἐπίσης ἐξ ἀγορῶν αὐτοκινήτων καὶ λοιπῶν λογαριασμῶν 75 δισεκατομμύρια δολλαρίων. Ὑπάρχουν Ἀμερικανοὶ οἱ ὁποῖοι ἔχουν μηνιαῖον εἰσόδημα μόνον 400 δολλαρίων καὶ ὅμως δίδουν 200 δολλάρια μηνιαίως εἰς δόσεις πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν χρεῶν των. Ἐὰν εἰς τὴν κεντρικὴν ὁδὸν ἑνὸς χωρίου δὲν ὑποπέση εἰς τὴν ἀντίληψίν σας ἕνα«Ντράγκστορ» πάντως θὰ συναντήσετε ὁπωσδήποτε ἓν γραφεῖον εἰς τὴν πρόσοψιν τοῦ ὁποίου θὰ ἰδῆτε ἀνηρτημένην τὴν πινακίδα «Λόνς», δηλαδὴ δάνεια.

ΤΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Ὁ Εὐρωπαῖος ἐργάτης, ὁ ὁποῖος μετέβη ὀλίγα ἔτη εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του, ὡς «πλούσιος ἄνθρωπος», δημι